

VOX URBIS

DE LITTERIS ET BONIS ARTIBUS COMMENTARIUS

SEMEL IN MENSE PRODIT

Pretium annuae subnotationis, *ante solvendum*, est: in Italia Libellarum 4,80;
ubique extra Italiam Lib. 6,25; Doll. 1,25; Sch. 5; M. 5; Rubl. 3; Coron. 6,25.

Inscriptiones et omne genus indicationes pretio aequissimo referuntur, quod est in commentarii operculo
Lib. 0.10 pro *unoquoque centimetro quadrato*.

Cuncta mittantur ad ARISTIDEM LEONORI equitem, commentarii VOX URBIS possessorem et administratorem

ROMA — Via Alessandrina, 87 — ROMA

Subnotatio fieri potest:

IN RUSSIA	IN ANGLIA	IN CIVITATIBUS FOEDERATIS	IN GERMANIA	IN CANADA
Apud GRENTHAM ET WOLF	Apud "KRONIKA RODIMNA",	AMERICA SEPTENTR.	Apud FRIDERICUM PUSTET	Apud LIBRARIUM GRANDES FRERES
	Apud BURNS AND OATES	Apud FRIDERICUM PUSTET	S. Sed. Ap. et S. Rit. Congr. Typ.	
VARSAVIAE POLONORUM	VARSAVIAE POLONORUM	S. Sed. Ap. et S. Rit. Congr. Typ.		
Bahowskie Przedmiescie, 15	Krakowskie Przedmiescie, 6	NEW YORK CINCINNATI		MONTREAL
	LONDON W.	52, Barclay Street. 436, Main Street.	RATISBONAE in BAVARIA	1009, Rue Notre-Dame.
	28, Orchard Street.			

RERUM INDEX

Ex Germania. « Volksverein » societas.
De Ecclesiae Conciliis Generalibus. Concilium Nicaenum I.
Disciplina arcani quanti momenti habenda sit.
De academicis in Sacra Scriptura gradibus a "Commissione Biblica,"
conferendis.
Fabulae selectae Fontanii a Ioanne Bapt. Giraud latine redditae.
Geographicae notae: Explorationes per Africam.
Maria Magdalene.
Ex Americis. De artium recensione ad urbem S. Aloisii.
Ex SS. Congregationibus romanis sententiae novissimae selectae.
Facultates extraordinariae quae per Sacrorum Rituum Congregationem
ex audientia sanctissimi obtineri possunt.
Facultates ordinariae quae per S. R. C. obtineri possunt.
Acta pontificia: Litterae de mandato SSmi a Cardinali publicis Catholicae Ecclesiae
negotiis praeposito ad omnes Episcopos missae de Ecclesiae legibus in unum
redigendis.
Diarium Vaticanum: Coram SSmo admissiones. - Pontificiae electiones. - Varia.
Annales: Iaponicum bellum. - Balcanici motus. - Armeniorum caedes. - Thibetanae
pugnae. - Brasilianae contentiones. - Uruguayana et Argentinensis seditio.
Publici per Orbem coetus legibus ferendis.
Per Orbem.
Varia: Formicarum servitus. - Subaqueae lintres.
Aenigmata.

ROMAE

EX OFFICINA PACIS, PH. CUGGIANI

35, Via della Pace

MDCCCIV

PROSPECTUS SUBNOTATIONIS

Comm. VOX URBIS in an. MDCCCCIV.

Pretium subnotationis est in Italia Libell. 4,80; ubique extra Italiam Libell. 6,25; Doll. 1,25; Sch. 5; March. 5; Rubl. 3; Coron. 6,25 *recto tramite* mittendum ad

ARISTIDEM LEONORI EQUITEM

COMMENTARII "VOX URBIS", POSSESSOREM ET ADMINISTRATOREM,

ROMAM, via Alessandrina, 87.

PRAEMIA SOCIIS CONSTITUTA

ad libitum:

- a) Tabula metr. $0,45 \times 0,22$ Pontificiae dominationis auspicationem referens a Pio PP. IX an. MDCCCXLVI peractam, et in Commentarii "Vox Urbis", commodum unice ex antiqua tabula desumpta; *sive*
  - b) Collectio chartularum electissimarum, quae distincta coloribus praecipua Romae, aut eius vicina reddunt; *sive*
  - c) Urbis et Ianiculo monte prospectus. (Tabula aere cusa metr. $1,10 \times 0,24$)
-

Donum, quod voluerit, quisque subnotans petet *primum intra mensem ab eius subnotatione* et cum ipso subnotationis pretio.

VOX URBIS

DE LITTERIS ET BONIS ARTIBUS COMMENTARIUS

SEMEL IN MENSE PRODIT

Pretium annuae subnotationis, *ante solvendum*, est: in Italia Libellarum 4,80;
ubique extra Italiam Lib. 6,25; Doll. 1,25; Sch. 5; M. 5; Rubl. 3; Coron. 6,25.

Inscriptiones et omne genus indicationes pretio aequissimo referuntur, quod est in commentarii operculo
Lib. 0.10 pro unoquoque centimetro quadrato.

Cuncta mittantur ad ARISTIDEM LEONORI equitem, commentarii VOX URBIS possessorem et administratorem

ROMA — Via Alessandrina, 87 — ROMA

Subnotatio fieri potest:

IN RUSSIA	IN ANGLIA	IN CIVITATIBUS FOEDERATIS	IN GERMANIA	IN CANADA
Apud GEBETHNER ET WOLF	Apud "KRONIKA RODNINA",	AMERICA SEPTENTR.	Apud FRIDERICUM PUSTET	Apud LIBRARIUM GRANDES FRERES
		Apud FRIDERICUM PUSTET	S. Sed. Ap. et S. Rit. Congr. Typ.	
VARSAVIAE POLONORUM	VARSAVIAE POLONORUM	S. Sed. Ap. et S. Rit. Congr. Typ.		
Rakowskie Przedmiescie, 15	Krakowskie Przedmiescie, 6	NEW YORK CINCINNATI		MONTREAL
	LONDON W.	52, Barclay Street. 436, Main Street.	RATISBONAE in BAVARIA	1699, Rue Notre-Dame.
	28, Orchard Street.			

RERUM INDEX

Ex Germania. « Volksverein » societas.
De Ecclesiae Conciliis Generalibus. Concilium Nicaenum I.
Disciplina arcani quanti momenti habenda sit.
De academicis in Sacra Scriptura gradibus a "Commissione Biblica",
conferendis.
Fabulae selectae Fontanii a Ioanne Bapt. Giraud latine redditae.
Geographicae notae: Explorationes per Africam.
Maria Magdalene.
Ex Americis. De artium recensione ad urbem S. Aloisii.
Ex SS. Congregationibus romanis sententiae novissimae selectae.
Facultates extraordinariae quae per Sacrorum Rituum Congregationem
ex audientia sanctissimi obtineri possunt.
Facultates ordinariae quae per S. R. C. obtineri possunt.
Acta pontificia: Litterae de mandato SSmi a Cardinali publicis Catholicae Ecclesiae
negotiis praeposito ad omnes Episcopos missae de Ecclesiae legibus in unum
redigendis.
Diarium Vaticanum: Coram SSmo admissiones. - Pontificiae electiones. - Varia.
Annales: Iaponicum bellum. - Balearici motus. - Armeniorum caedes. - Thibetanae
pugnae. - Brasilianae contentiones. - Uruguayana et Argentinensis seditio.
Publici per Orbem coetus legibus ferendis.
Per Orbem.
Varia: Formicarum servitus. - Subaqueae lintres.
Aenigmata.

ROMAE

EX OFFICINA PACIS, PH. CUGGANI

35, Via della Pace

MDCCCIV

PROSPECTUS SUBNOTATIONIS

Comm. VOX URBIS in an. MDCCCCIV.

Pretium subnotationis est in Italia Libell. 4,80; ubique extra Italiam Libell. 6,25; Doll. 1,25; Sch. 5; March. 5; Rubl. 3; Coron. 6,25 *recto tramite* mittendum ad

ARISTIDEM LEONORI EQUITEM

COMMENTARII "VOX URBIS", POSSESSOREM ET ADMINISTRATOREM,

ROMAM, via Alessandrina, 87.

PRAEMIA SOCIIS CONSTITUTA

ad libitum:

- a) Tabula metr. $0,45 \times 0,22$ Pontificiae dominationis auspicationem referens a Pio PP. IX an. MDCCCXLVI peractam, et in Commentarii "Vox Urbis", commodum unice ex antiqua tabula desumpta; *sive*
  - b) Collectio chartularum electissimarum, quae distincta coloribus praecipua Romae, aut eius vicina reddunt; *sive*
  - c) Urbis et Ianiculo monte prospectus. (Tabula aere cusa metr. $1,10 \times 0,24$)
-

Donum, quod voluerit, quisque subnotans petet *primum intra mensem ab eius subnotatione* et cum ipso subnotationis pretio.

VOX URBIS

DE LITTERIS ET BONIS ARTIBUS COMMENTARIUS

PRETIUM SUBNOTATIONIS:

In Italia: Lib. 4,80 — Ubique extra Italiam:
Lib. 6,25, Doll. 1,25, Sch. 5, M. 5, Rubl. 3, Coron. 6,25

SEMEL IN MENSE PRODIT

POSSESSOR ET ADMINISTRATOR:

ARISTIDES LEONORI, eques.
ROMAE - Via Alessandrina, 87.

EX GERMANIA.

«Volkverein» societas.

Volkverein nomine maximum Germani vocant sodalitiū quod inter complurimas societates variosque inceptus, in civium bonum a Germanis catholicis civibus constitutos, gravissimum pariterque utilissimum omnium facile apparet. Ipsum enim eas omnes in unum veluti componit et conserit, iuxta monita quae Maguntinus ille celeberrimus episcopus Emmanuel Kettelerius discipulis servanda tradidit. Vindthorst etiam, catholicorum legatorum princeps, sodalitiū constituendo enixam operam contulit, quod tamen non ante annum MDCCCXCIX positum fuit, ut socialistarum errores nismusque oppugnarentur, qui universam iam Germaniam corrumpere contendebant, utque simul catholicorum laboribus augendis et iuvandis in civium bonum deserviret. Tutelae itaque instaurationisque rei consilium est tum ad maiorum fidem defendendam, tum ad hostes fidei totis viribus repellendos; fuitque Germanis incolis ita acceptum, ut huius anni MCMIV Februario mense labente eius asseclae ad tercentum millia et amplius numerarentur.

Huius itaque sodalitiū opera Germanorum agmina, nulla ordinis divisione distincti, qui catholica fide vivunt, non suae tantum gentis leges provehant, magnam catholicorum legatorum manum in comitiis eligentes, qui in curiam ascendant pro populo leges latū, sed mutuam quoque inter pauperes caritatem, mutuae cuiusvis modi auxilia foveant, et firmanant, et augent. Quod praesertim obtinent artium sodalitiis, et «cooperativis» quae dicuntur, constitutis, pariterque collegiis ad plebem erudiendam in iis praesertim, quae novissima ubique studia legesque in populi bonum contulerunt, simulque declarando et exponendo quae in proximum tempus bona legibus sancienda videantur, vel sperare invet fore ut aliquo modo sanciantur. Quoties vero nova exsurgit disceptatio, vel novum dubium de populis hisce rogationibus oritur, *Volkverein* asseclae per omnem Germaniam diffusi, quorum in numero novissimarum doctrinarum non imperiti plures recensentur, verbo aut calamo rem expendant et ad trutinam revocant, eamque circum satis opportuna documenta divulgant. Ut in «cooperativas» denique societates iungantur catholicorum pecuniae viresque maxime satagunt, utque in artium consociationes aequo iure conveniant. Pariter de re sociali quaestiones quotquot in dies novae exsurgunt sui iuris enodandas reputant, et ubicumque novae sodalitati vel novi instituti urgeat constitutio, ipsius socii ea ponunt et constituunt.

Ad rem haec media, hi ritus adhibentur. Bimensilis commentarius vulgatur, qui sociales, ut vocantur, quaestiones passim pertractat: popularium comitia habentur, quae, elapso anno, mille et quingenta fuerunt. Folia imprimuntur donoque passim etiam distribuuntur de socialibus christianisque argumentis; de iisdem rebus opuscula tenui pretio vulgantur; diaria — sociale alterum, alterum apologeticum — singulis hebdomadis eo consilio eduntur, ut catholicorum ephemerides dissertatiunculis diffundendis uti possint. Est etiam certa sedes ubi periti viri adsunt quotidie, quos sive voce, sive scriptis consulere omnes, pro re nata, valeant. Neque deest bibliotheca, eaque ditissima, cuius libri nulla pecunia sodalibus praesto sint; quotannis autem breviores lectionum cursus de re oeconomica vel apologetica heic vel illic a doctoribus habentur pro opificibus, pro laicis, pro sacerdotibus. Legati enim societatis decem millia sunt, sive consiliarii sive administri, qui et dissertationes habeant in urbibus et singula studia persequantur, ut iuxta novas oborientes necessitates doctrinam provehere et explicare et accomodare prompte queant. Extra sodalitiū quoque popularium bonum impense procuratur, et validiori opera in universorum utilitatem satagitur.

Non mirum itaque est quod *Volkverein* sodalitiū tum Episcopi Germaniae, tum omnes qui catholicorum parti praeceunt populo vehementissime commendarunt, unde ex clero praecipue fortissimi propagatores in operam convenerunt. Verum illi quoque qui a catholica fide dissentiant huiusmodi consociationis vires esse validissimas ad bonum procurandum existimarunt, ita ut lutherani quoque haeretici illud iam imitari incoeperint; laudant denique liberalium, qui dicuntur, commentarii veluti praevalidam civium sodalitatē, foedusque ad communem operam potentissimum, placetque nobis scire Iberos, Batavos, Gallos quoque et Belgas sequi iam exemplo constituisse; nordicos autem americanos fideles, atque in Europa Luxemburgenses iam similia inchoasse. Stat igitur in oculis specimen quod vos quoque, Itali, sequamini.

P. M.

DE ECCLESIAE CONCILIIS GENERALIBUS.

Concilium Nicaenum I.

Quo tempore Constantinus ille Magnus, victo Licinio, tum in Oriente tum in Occidente summa rerum fuerat potius, tot tantisque dissensionibus turbata erat Ecclesia, ut exinde terrima perniciēs rei christianae universae im-

penderet. Plures in Africa episcopi occasione schismatis donatiani ab «orthodoxia» defecisse videbantur, quod et Ecclesiae notas male explicarent ac de Sacramentorum virtute minus recte sentirent. Alexandrini patriarchatus episcopi alii ab aliis dissidebant, quod ex iis plures Meletio adhaerent, qui a S. Petro episcopo Alexandrino plurimum criminum causa depositus, munere episcopali contumaciter fungi perrexit. Apud Syros, Cilices et Mesopotamēnos maxime invalescebat Quartodecimanorum error, qui contendebant adhuc decimaquarta luna mensis primi cum Iudaeis celebrandum esse Pascha. At his calamitatibus longe deterior erat Ariana haeresis, quae de maximo fidei capite in plurimorum animos dubitationem iniecerat, ac divisionem Orientis ab Occidente minitabatur (1).

His igitur Ecclesiae malis ut remedium aliquod afferretur, a Silvestro pontifice Osio Cordubensis episcopus ad Constantinum Imperatorem in Orientem missus est; qui quidem Constantinus eum Alexandriam legavit ad sedandas schismaticorum turbas (2); re vero infecta redeunte Osio Constantinopolim, ad generalis Concilii indictionem processum est, quod Niceae in urbe Bithyniae, minoris Asiae «metropoli», convocaretur, Osio ipso ex parte Pontificis praeside, tamquam Apostolicae Sedis primo Legato, cui etiam in hoc munere adiuncti a Silvestro fuere presbyteri duo ex urbe Roma, Vitus et Vincentius.

Quod autem Concilium non ab uno Pontifice, sed auctoritate etiam Imperatoris indictum fuerit nemo mirabitur qui cogitet etiam tum legem illam imperialem antiquam vigere, quae prohiberet ne collegia omnia hominumque conventus absque Imperatoris auctoritate cogerentur; praeterea, ut alias minoris momenti causas praetereamus, concilia generalia sumptibus publicis fieri; denique Pontificem in temporibus Imperatoribus subiecti.

Ceterum die xx mens. Maii an. p. C. cccxxv concilio convocato (3), convenerunt episcopi tercentum decem et octo (4) omnes orientales, quinque exceptis, inter quos viri eminebant non tantum vitae sanctimonia sed etiam eruditione clarissimi (5), Alexander patriarcha Alexandrinus cum Athanasio diacono suo, Eustathius patriarcha Antiochenus, Macarius episcopus Hierosolymitanus, duo Eusebii, Nicomediensis et Caesareensis, S. Nicolaus Myrae in

(1) Cfr. ZEPHYRINI ZITELLI NATALI, *Epitome historico-canonica Conciliorum Generalium*. — Romae ex typogr. Fr. Monaldi, MDCCCLXXXI, pag. 29 et seqq.

(2) EUSEB. in *Vita Constantini*, lib. II, c. 62.

(3) SOCRAT., *Hist. eccl.*, I, 13.

(4) S. Ambrosius in praefat. libr. de fide scribit hunc numerum sacrum esse et mystice a ccccxxviii militibus illis praefiguratum, quibus Abraham de quinque regibus victoriam reportavit.

(5) EUSEB., *Vita Const.*, III, 9.

SUPELLEX AD RES DIVINAS.

Commentarii VOX URBIS administratio recto tramite suppeditat supellectilem omnem, qua tum in templis, tum in oratoriis ad res divinas uti solemus.

Mandata ad VOCIS URBIS administratorem (Romam, *via Alessandrina, 87*) mittantur, res praecise indicando quae quisque sibi cupit. Gratuito sumptuum aestimatio fiet.

SOCIIS MONITUM.

Sociis pluribus morem gerentes Idib. Novembr. an. MDCCCCHII apud Commentarii *Vox Urbis* administratorem officium instituimus, quod de negotiis Ecclesiasticis esset; de expediendis scilicet rationibus omnibus, quae apud Romanae Ecclesiae « Congregationes » aguntur.

Itaque si quis procuratione nostra uti velit, profecto temperantiam in pretio, studium atque alacritatem in opere inveniet.

SATURIO Comoedia latinis versibus conscripta a clarissimo viro Ioanne Baptista Francesia et per Commentarii VOX URBIS, paginas vulgata, in volumen redacta est, quod apud Commentarii eiusdem administratorem venale prostat lib. 1.

IN LUDIS LITTERARUM OPTIMA TIRONIBUS SCENICE AGENDI EXERCITATIO.

FABULAE SELECTAE FONTANII A IOANNE BAPT. GIRAUD LATINE REDDITAE

PASSIM RETRACTATAE A FRANCISCO XAV. REUSS (1).

CXXI. — SIMIUS ET PARDUS.

*Simius et pardus, comoedus uterque forensis,
Ludos certabant aere locare suos.
Horum quisque novas per compita nuntiat artes;
Pardus ventosâ talia voce crepat:
« En me quadrupedem, cives, quem pervia paucis
Africa progenit, vellere magnificum.
Visere me nuper voluit rex ipse, meamque
Emit, cingendam post mea fata, togam.
Quam vario nitidogue, viri, toga nostra superbit
Ornatu! Phrygiâ picta videtur acu.»
Turba subit, variumque feræ mirata colorem,
Visâ pelle semel, lassa coloris abit.
Simius interea: — « Salvete — exclamat — amici!
Adæum, qui vobis gaudia lecta fero.
Simia me celebris peperit Bertranda, severas
Pontificis curas docta fugare iocis.
Huc ego, regali vectus pro more triremi,
Spectandus veni, mira patrare sagax.
Egregie salto, vacuos volitare per orbes
Calleo, mille scio flectere membra modis.
Ditibus hæc spectare licet, vix asse soluto;
Assem dimidium solvere curet inops.
Quæ nisi vos recreent spectacula, tollite vestram,
Egressi, solidam dimidiamve stipem.»
Simius hæc recte: brevis omnis egenaque laus est,
Quam non ingenium, sed cutis una dedit.
Delicias mens usque novas fecunda ministrat;
Taedia mox oris gratia sola parit.
Quot similes pardo solet aula tenere dynastas,
Quis, si vestis abest, excidit omne decus!*

CXXII. — GLANS ET CUCURBITA.

*Fecit cuncta Deus recte: quod prædicat uno
Tellus ore, sonat pontus et astra canunt.
Orbe tamen misso, succede, Cucurbita, dictis
Allatura meis, testis obesa, fidem.
Rusticus hanc frugem quum vasto ventre tumere
Cerneret, et niti caule perexiguo:
« Quo spectabat — ait — naturæ Conditor, amplam
Ut misere molem serpente vellet humi?
Hanc ego, pol, melius sublimem quercubus istis
Aptassem fructum: grandia magna decent.
O factum male, consiliis quod me Faber orbis,
Cuius templa colo, iussit abesse suis!
Me monitore quidem si condita terra fuisset,
Res ibi quæque suo staret ubique loco.
Sic glandem, quam fert minimam vel maxima quercus,
Insererem ramis, parva myrica, tuis.»
Quo magis abnormem meditatur rusticus orbem,
Plus errasse Deum censet acutus homo.*

*Anceps quid faciat, sub quercu oblivia somni
Quærit, utut scitis sæpe negata viris.
Dormierat paulum, quum forte ex arbore glandem
Naribus illapsam sentit, et evigilat.
Pollice contusum dum mulcet et indice nasum,
Implicitum barbae missile prendit onus.
Nare dolens, animo resipiscere coepit, et: — « Attat!
Nostra proboscis — ait — tota cruore madet.
Quid, si me gravius læsisset glande minuta
Telum? si cucumis massa ruisset iners?
Noluit at mea damna Pater, qui cuncta creavit
Providus: hæc, fateor, res mihi tota liquet.»
Rusticus, his dictis, laudator Numinis æquus,
Ad sua, iam sapiens fumida tecta redit.*

CXXIII. — PUER, LUDIMAGISTER ET HORTI DOMINUS.

*Ludus erat, pueris ubi prima elementa magister
Tradebat stolidus, doctus at ipse sibi.
Inspiciens doctor fatuos fingeat alumnos,
Improbos, alacres in genus omne doli.
Ex his unus erat, qui, fracta sepe, propinquo
Flores ex horto pomæque surriperet.
Hunc Pomona ferax hortum sibi legerat aulam;
Legerat hanc, alio tempore, Flora nitens.
Vere novo, puer ille pirum conscenderat altam,
Nidum rapturus dulce canentis avis.
Dum reptat, genibus conans manibusque, tenellam
Spem terit autumnus: germina pomifera.
Furcifer et ramos solidos abruptit, herusque
Hæc illata piro vulnera cruda videt.
Iratu mittit, qui nuntiet acta magistro:
Stipatusque sua pube, magister adest.
Quo duce, confestim legio puerilis in hortum
Irruit, heu! peior fure priore cohors.
« Hos — ait — adduxi (qua re doctor nova damna
Intulit, officium visus obire pium);
Adduxi, morum censor, qui voce severa
Terrerem furax, tempus in omne, genus.»
Protinus effundit quidquid Ciceroque Maroque,
Quidquid de furto Graecia tota docet.
Dum proluxa fluit facundia, prava iuventus
Hortum sexcentis est populata locis.
Rhetoris ampullas odi sine fine sonoras,
Murmure quæ feriunt aëra somnifero.
Taedia fert puer addiscens elementa; magistro
At stolidum non est peior in orbe pecus.
Cum neutro, fateor, vellem traducere vitam;
Commoda cum neutro curreret hora mihi.*

(1) Cfr. an. VII, n. II.

GEOGRAPHICAE NOTAE.

Explorationes per Africam.

AFRICA nobis præbeat hodie argumentum; inde enim maxime recentes expeditionum notitiae. A ripis Nili fluminis alterius, cuius est nomen caeruleum, Wilhelmus Mac-Millan Americanus iterum contendit, exemplo Kutiae infausto minime deterritus, ut eius omnem cursum investigaret. Mens itineris fuit, ut facilis mercibus Anglorum Aegyptiorumque devehendis et commutandis via tandem aliquando sterneretur. Audax itaque viator Kartum brevi urbem relinquit, Sobat flumen una cum Haringtonio Anglo tribuno persulcabit; neque itantum, sed Skinner quoque, ad Massilienses Americanorum legatus, putat suae gentis commercia, quæ per Aethiopum terram florescunt, maximi ponderis fieri.

Ex Berberis australibus Guillonius Lohan, Gallus subcenturio, ad Tonaregos descendens, eorum per terras cum suo manipulo varias sustinuit pugnas. Post deductas inibi a tribuno Laperrine et a subcenturione Cottenest expeditiones, novas invenis miles vias multis laboribus perquisivit et peragravit, novasque lustravit terras hactenus ignotas: Koudienses nordicos montes, Tarabinias planities, Oudensem terram omnem; notaque fecit itinera, quæ Koudiensibus ex locis in Hoggarensen regionem deducunt. Praeterea Lohanii expeditione factum est ut Tonaregii barbari Gallorum iugi impatientes subdite et demisse acceptis cladibus modo ferant, neque diu profecto sint decussuri.

Engelhardus autem centurio Germanorum in Camerunia terra Bertua ex urbe ad Yaunde litus, Long inter et Congo flumina discurrit. Lentus ubique aquarum cursus, solumque late palustre; haud satis enim eminent iuga montium, ut aquae hinc et inde defluant ad aequor. Itinera igitur perardua et aspera, Dumoque flumen unius vix metri altitudine per quadringenta metra late fluctus in cursu pandit. Bantuenses ibi genere barbari, Makani et Gokumani carnibus humanis vescuntur, captivosque belli manducant. Sed tamen Germanos benignissime exceperunt, quibus tabacum, saccharum, bananum, far cultum in iis arvis videre datum est, ebur atque gummis uberem copiam, ita ut Haussanum commercium ea per loca deduci posse explorator sit arbitratus, ne ibi Angli tantum et Galli ulterius ditarentur.

Pluchler Limpur expeditiones deduxit per nordicam Crossii fluminis regionem, cuius aquas navibus aptas cognovit, ut pariter Munamenii et Munayanii fluminum fluctus invenit. Steinhausen vero assessor reipublicae Bemenda regiones pascuis divites lustravit, atque Bakossi fertile solum: postremo Hirtler centurio ad Bamum contra Bamectas barbaros armata manu exiit, qui cognita hostium virtute, una cum finitimis foedus pacis statim feriere. Ut vero ex Camerunii locis ad Tschad lacum via pateat, modo Germani praesertim intendunt.

Quibus fortibus viris eandem ominamur fortunam et gloriam, quæ Stanley illi contigit,

III. — Exegesis ut supra alicuius ex infrascriptis Veteris Testamenti partibus:

1. Genesis.
  2. Exodi, Levitici et Numerorum.
  3. Deuteronomii.
  4. Iosue.
  5. Iudicum et Ruth.
  6. Librorum Paralipomenon, Esdrae et Nehemiae.
  7. Iob.
  8. Psalmorum.
  9. Proverbiorum.
  10. Ecclesiastae et Sapientiae.
  11. Cantici Canticorum et Ecclesiastici.
  12. Esther, Tobiae et Iudith.
  13. Isaiae.
  14. Ieremiae cum lamentationibus et Baruch.
  15. Ezechielis.
  16. Danielis cum libris Machabaeorum.
  17. Prophetarum minorum.
- IV. — 1. De Scholis exegeticis Alexandrina et Antiochena, ac de exegesi celebriorum PP. Graecorum saec. IV et V.
2. De operibus exegeticis S. Hieronymi caeterorumque Patrum Latinorum saec. IV et V.

3. De origine et auctoritate textus Massoretici.

4. De versione Septuagintavirali et de aliis versionibus Vulgata antiquioribus, in crisi textuum adhibendis.

5. Vulgatae historia usque ad initium saec. VII, deque eiusdem authenticitate a Concilio Tridentino declarata.

V. — Peritia praeterea probanda erit in aliqua alia ex linguis praeter Hebraicam et Chaldaicam orientalibus, quarum usus in disciplinis biblicis maior est.

De forma et cautionibus, quæ in experimentis extra Urbem, si quando permittantur, servari debeant, item de variis conditionibus aliisque rebus quæ sive ad prolytatum sive ad laureae adeptionem requiruntur, singulare conficietur breviculum, quod solis candidatis et iudicibus delegandis, quotiescumque opus fuerit, tradetur.

Epistolae mittantur ad Reverendissimum D. F. Vigouroux, Romam, *Quattro Fontane* 113 aut ad Reverendissimum P. David Fleming, O. M. Romam, *Via Merulana* 124, Commissionis Biblicae Consultore ab actis, ante finem mensis Iulii.

Lycia episcopus vitae sanctitate et miraculis toto orbe celeberrimus, Iacobus Nisibenus, Paphutius Thebaidos, Spiridion Epyri episcopus, aliique quamplures, qui paulo ante confessi fuerant in Diocletiani et Licinii persecutionibus.

Interfuit ipse Constantinus Imperator, qui primo in ordine constituit aurea sed humili sella, latinamque dixit orationem, mox ab interprete graece redditam, qua tum Deo est gratulatus, tum Episcopos ad pacem et concordiam non solum inter se sancendam, sed etiam Ecclesiae restituendam hortatus est.

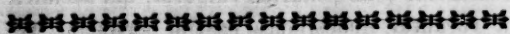
Hoc Constantini facto et hortatu excitati episcopi — qui prius cum sophistis velitaverant, quos ipse forte submiserat Arius, ut eius parti praesto essent — pacatos animos ad cognoscendam Arianismum causam eo diligentius intenderunt. Disputatio inter ipsum et Athanasium coepit, quae altera subsequuta est inter Eusebium Nicomediensem, Arianismum defensorem, et Marcellum Ancyranum. Expensis improbatisque Arianismum placitis, saepius in medium adducti atque interrogati, subdola Eusebii Nicomediensis formula a Patribus relictur, altera qua Filii divinitas, hoc est communis ei cum Patre substantia, veteri vocabulo τοῦ θεοῦ ὁμοούσιος dedicabatur, firmata est. Deinde Arius anathemate percussus, eiusque litterae, Thalia inscriptae, damnatae. Fidei et doctrinae subscripserunt omnes, quinque exceptis, quorum duo tantum, Secundus et Theonas, anathemate percussus. Hi cum Ario, cui fuerant, exilio multati sunt. Paulo post Eusebii Nicomediensis et Theonis Nicaenus depositi et in exilium acti, quod, licet symbolum admittent, Arianismum tamen depositionem non agnoverunt (1).

Interim dum reluctantes spatium respirandi datur, reliquae causae componuntur. Et quidem Paschalis festo adsignatur dies dominica proxima sequens plenilunium post aequinoctium vernum occurrens (2); sanctumque pariter est a Patribus cum Meletio clementius agendum ut in propria civitate Lycopolis maneret, uno episcopi nomine contentus; nullam vero maneris partem obiret. Tandem pro ecclesiastica disciplina vel firmanda, vel restauranda, condantur Canones viginti, in quibus inter alia, recognitum est Ecclesiam Romanam primum habere super omnes alias ecclesias; itemque non solum concilia celebranda nec episcopos damnandos absque Romani Pontificis sententia; concilia ab antistitibus his in anno celebrari debere, ad quae causae deferrentur eorum qui ab Episcopo se iniuste passos aliquid conquirentur; excommunicatos ab uno, ab altero recipi non posse; ne mulieres extraneae in domibus clericorum veniant, etc.

Confirmatum est concilium a Silvestro Pont. Max. his verbis: « Quicquid in Nicaea Bithyniae (urbe) constitutum est ad robur Sanctae Matris Ecclesiae Catholicae, a sanctis sacerdotibus CCXXVIII nostro ore confirmamus. Omnes qui ausi fuerint dissolvere definitionem sancti et magni Concilii quod apud Nicaeam congregatum est sub praesentia piissimi et venerandi

principis Constantini Augusti, anathematizamus ».

Ceterum Nicaeni concilii auctoritas in tanta veneratione apud Patres semper fuit, ut eius decreta « caelestia mandata » alii appellarent (1); alii « verbum Dei », alii « divinum et sanctissimum oraculum Spiritus Sancti » (2); Gregorius se non minus quam quatuor evangelia venerari affirmaverit (3); Ambrosius scripserit ab ipso nec per mortem neque per gladium posse separari; Hilarius denique reipsa propter Nicaenam fidem exilium passus sit, ut ipse in fine lib. de Synodis testatur.

DISCIPLINA ARCANI

QUANTI MOMENTI HABENDA SIT.

SINE ulla haesitatione asserendum putamus, tractationem disciplinae arcani in re theologica, eiusdem esse momenti, ac ipsa sancta traditio. Cum enim disciplina arcani sit, quae nobis suppeditet modum intelligendi SS. Patres et alia antiquitatis monumenta, tanti profecto facienda est, quanti ipsa traditio. Equis autem nescit, quanti momenti traditio sit? Est enim verbum Dei eodem modo ac S. Scriptura; et, etiamsi mittamus divinam traditionis notam, doctrina Patrum, qui primis ecclesiae saeculis floruerunt, est utilissima, ut etiam historia teste ostendatur ecclesiae indefectibilitas et eius perennis unitas symbolica, liturgica, socialis.

At consideretur huius disciplinae momentum in iis quae ad SS. Eucharistiae mysterium referuntur. Diximus ecclesiam occultasse infidelibus mysteria fidei, ut reverentiae erga ista prospiceret, simulque ne deterreret nondum baptizatos, qui forsitan et ob mysteriorum sublimitatem et ob naturae humanae imbecillitatem possent offensionem pati. At ecclesiae sollicitudo celandi SS. Eucharistiae mysterium nequit convenienter intelligi, nisi admittatur « praesentia realis » Christi sub speciebus panis et vini. Si enim ecclesia solam « praesentiam figuralem » Christi in sacris speciebus, si nihil supernaturale admisisset in hoc mysterio, profecto nulla ratio fuisset illud celandi, cum nullo sane mysterium in S. Eucharistia celaretur; et proinde eius sublimitas ad purum subjectivismum, imo ad merum phantasiae ludum reduceretur.

Contra Sacramentarios igitur ad ostendam realem Christi praesentiam in Eucharistia, maximum est disciplinae arcani momentum.

Quare dulcissimi fructus ex huius disciplinae tractatione capiuntur. Nam prae oculis fere habetur mira fidei unitas, quae per tot saecula nullo pacto labefactari potuit; ita ut evangelistae videantur loqui, uti abhinc saecula viginti.

Hinc fit, ut Christi sacerdos populum hodie quoque docere possit verbis, quibus Ioannes usus est: *Quod vidimus et audivimus annuntiamus vobis* (4).

BERNARDINUS DI DARIO.

(1) Cfr. AUGUST., lib. I, de Baptismo, c. XVIII.

(2) Cfr. ATHANAS., epist. ad episcopos Africanos; LEO, epist. 58 ad Anatolium; CYRILLUM, de Trinitate, I.

(3) Ep. 24, lib. I.

(4) Ep. I, cap. I, 3.

DE ACADEMICIS IN SACRA SCRIPTURA GRADIBUS

A " COMMISSIONE BIBLICA " CONFERENDIS.

IN Vocis Urbis numero huius anni V litteras Apostolicas retulimus, quibus academici gradus instituebantur a Commissione Biblica ad hoc designata iuxta certas leges conferendi; placuitque iam tum in sequenti fasciculo de biblicorum studiorum gravitate ac necessitate Marci Belli, socii nostri clarissimi, scriptum ad nos missum vulgare.

Quum autem ratio periclitandae doctrinae candidatorum gradus eosdem appetentium his diebus edita sit, eam nulla mora interposita producimus, tum ad sociorum omnium commodum, tum ut lapidem nostrum, quicumque is fuerit, ad rem tanti momenti conferamus.

Ratio igitur huiusmodi est:

I.

AD PROLYTATUM

In experimento quod scripto fit:

Exegesis, i. e. expositio doctrinalis, critica et philologica quattuor Evangeliorum et Actuum Apostolorum. Pericope ex his a iudicibus eligenda, exponetur nullo praeter textum et concordantias adhibito libro; de qua verbis quoque periculum fiat.

In experimento verbali:

- I. — Graece quattuor Evangelia et Actus Apostolorum.
- II. — Hebraice quattuor libri Regum.
- III. — Historia Hebraeorum a Samuele usque ad captivitatem Babylonicam; itemque historia evangelica et apostolica usque ad captivitatem Sancti Pauli Romanam.
- IV. — Introductio specialis in singulos libros utriusque Testamenti.
- V. — Introductionis generalis quaestiones selectae, nimirum:
  1. De Bibliorum Sacrorum inspiratione.
  2. De sensu litterali et de sensu typico.
  3. De legibus hermeneticis.
  4. De antiquis Hebraeorum synagogis.
  5. De variis Iudaeorum sectis circa tempora Christi.
  6. De gentibus Palaestinam tempore Christi incolentibus.
  7. Geographia Palaestinae temporibus Regum.
  8. Palaestinae divisio et Hierusalem topographia tempore Christi.
  9. Itinera Sancti Pauli.
  10. Inscriptiones Palaestinas antiquissimae.
  11. De calendario et praecipuis ritibus sacris Hebraeorum.
  12. De ponderibus, mensuris et nummis in Sancta Scriptura memoratis.

II.

AD LAUREAM

De scripto:

Amplior quaedam dissertatio circa thesim aliquam graviorem ab ipso candidato de Commissionis assensu eligendam.

Coram:

- I. — Dissertationis a Censoribus impugnandae defensio.
- II. — Exegesis unius ex sequentibus Novi Testamenti partibus a candidato delingendae eiusque pro arbitrio iudicium exponendae:
  1. Epistolae ad Romanos.
  2. Epistolarum I et II ad Corinthios.
  3. Epistolarum ad Thessalonicenses I et II et ad Galatas.
  4. Epistolarum captivitatis et pastoralium.
  5. Epistolae ad Hebraeos.
  6. Epistolarum Catholicarum.
  7. Apocalypsis.

(1) ZEPHORI-NATALI, op. cit., p. 81.

(2) Ad facilius invenendum cuiuslibet anni Paschalem diem constitutus est in Nicaeno concilio numerus ille qui " aureus " nominari consuevit, undeviginti annorum periodum continens.

cia Magdalene ad Apostolos convolvavit. Tunc Petrus et Ioannes illico ad sepulcrum cum Magdalene cucurrerunt; Apostolis tamen, postquam locum corpore vacuum viderunt, regressis, Magdalene substitit; quae quum interioribus eiusdem sepulcri servandis inclinaretur, duos ad utrumque extremum excubantes angelos intuita, quidnam ploraret ab illis rogata est. Quum respondisset, nescire se ubinam locorum sublatum Domini sui corpus reconditum esset, retro interim conversa, Iesum ipsum obvium habuit. Maria eum virum agricolam rata, cuius speciem referebat, quaesivit ab illo an defuncti corpus et quonam substulisset. Tunc Iesus nomine illam appellans, statimque agnitus, pedes osculari volentem prohibuit, nondum se ad Patrem ascendisse significans; quod tantumdem erat ac si dixisset videndi se maiorem deinde opportunitatem habituram. Iussit autem eam ad fratres suos apostolos referre se iamiam ad suum eorumque Deum et Patrem esse recipiendum (1). Ita plane Maria Magdalene omnium prima e mortuis regressum Salvatorem vidit.

Ut denique cum Fornario concludam (2), animus amore flagrans, dolore nutritus, en mulier quae nunc peccatrix ad Deum conversa, nunc Maria Magdalene, nunc Marthae ac Lazari soror appellatur.... Amor hic quem alit dolor - ita saltem graphice insculptus - est sanctitatis forma non prius ab historia accepta quam Magdalene in Evangeliiis appareat: poenitentia dicitur, quae quum perfectionis gradum attingat, pulchritudine sua fere innocentiam adaequat.

EX AMERICIS

De artium recensione ad urbem S. Aloisii.

OPERUM inventorumque maximas ferias Americani nos indiximus, ad saecularem memoriam celebrandam quo primum Aloisiana provincia et urbs in nordicum Americanorum foedus cooptata est.

Est enim provincia haec sive terrae fructibus, sive fodinarum thesauris omnium ditissima, quas Americanae civitates coniungunt. Flumina heic conflunt nordicae Americae maxima duo, Missourianum et Misissippiense; quamobrem aucta semper in dies commerciorum copia accidit. Officinae, - mirabile dictu! -, ad octo millia usque enumerantur, ac meridionales provinciae ad occidentem versus sua commercia paene omnes commutant. Simul vero, anno MCM, medium circiter graminum pondus, quod Nordicae civitates foederatae collegerunt, ex Aloisianae terrae finibus missum est. Huiusmodi divitias Galli amiserunt quum Westfalensi pace eas terras Anglis concessere, quorum vicissim ex manibus effugere eas deinde oportebat.

Non ininria itaque Aloisiani incolae consilium suum ita fervide susceperunt, ut Chicaginem, eamque recentem artium recensio- nem prorsus superarent, quod tamen neque facile neque leve facinus apparebat. Viatores tamen omnes, qui Chicaginem lustrationem

visitarunt, hanc, duodecimo exinde anno, conflam longe ditio- rem diiudicarunt. Viae ferreis stratae axibus pone viginti eam circum urbem obvolvunt, unaque iis meta est, quam Unionis Stationem (*Union Station*) vocant; a Neo Eboraco vero urbe capite unius diei itinere ferreis vehibus Aloisium attingere datur.

Sodalitas historicorum Missouriana novae huius condendae lustrationis primum consilium suscepit. Eam anno MDCCCXCIX ineunte legati artium omnium ad suffragium vocati decreverunt, quoadusque anno MCMI, quum de

quas non Americani tantum cives edidere atque protulerunt, sed undique gentium ad communem conventum mitti contigit.

Cives namque nostri notam veterem atque rudio- rem, quam aemuli complurimi in ingentes eorum copias inferebant, protinus delevere. Iamque non minus liberalium artium laude valere apparent quam et sedulitate operum et sagacitate negotiorum semper valuerint. Quod et ipsa hodie evincit totius recensio- nis facies universa, quam lectissime plane et comptissime delinearunt et perfec- erunt. Illud vero non sine

Christus Mariae Magdalene sese post resurrectionem obvium praebet.

(ANGELICI FAESULANI tabulam Venetiis asservatam photographice expresserunt FR. ALINARI, Florentiae).

ingenti re pecuniaria in ausum eroganda satis esse tantum apparet, litterae praesidis quocumque gentium datae sunt, quibus omnes populi ad communes ferias convocabantur.

Hodie autem post triennium peracta res est, ingens plane monumentum, cuius specimina innumera sive in artibus liberalibus provehendis, sive in disciplinis sapientiae fovendis, sive in operibus hominum perficiendis maximum invamen erit.

Nam centrales aedes, easque proceras maxime, unde radiorum ad instar reliquae domus derivantur, liberalium artium portenta complent,

utilitate curarunt, iure rati tum ad cives tum ad peregrinos alliciendos aedium venustatem et splendorem non minusquam magnificentiam conferre. Quamobrem domus illa sive tholus, quibus liberalium artium specimina concluduntur, ut omnium vetustissima sunt, ita visu praeter morem dilectissima apparent, quum neque marmorea materies in iis adstruendis defuerit. Ibi splendidissimum est et optatissimum visitantibus hospitium Bramantis, Italici illius celeberrimi artificis, ad modum veluti erectum, cuius circum virides ripae ad lacum per declive descendentes, in aquarum speculum col-

(1) Off. MATH., XXVIII, 25 et seqq.; MARC., XVI, 6 et seqq.; IOAN., XX, 11, 17.

(2) Della vita di Gesù Cristo, lib. II, c. VII.

Maria Magdalene ad pedes Iesu.

(Tabulam MARIAE SUBLEYRAS TIBALDI Romae in Capitolio asservatam photographice expresserunt FR. ALINARI, Florentiae).

vita functo Londini d. x superioris mensis Maii; cuius memoria iure meritoque celebranda est.

Henricus Moreton, qui deinde nomen Ioannis Rowland Stanley ex adoptione suscepit, ortus erat Denbigh in oppido an. MDCCCL. Quindecim annos natus in nauticos alumnos sese adscripsit, ac litora Civitatum foederatarum nordicae Americae petiit. Cum Neo-Aurelianensem urbem obtinuisset, mercatori cuidam sese applicuit, qui eum quasi liberum sumpsit, sed brevi intestato mortuus inter angustias reliquit. Henricus foederatorum militiam ingressus est, bellosque tunc sese agnanti interfuit; pace tandem composita Anglicam expeditionem in Abissiniam sequutus est ut eius belli vices Americano commentario *New-York Herald* referret, deinde ut Livingstone exploratorem reperiret, quem resapse invenit Ujiji ad Tanganyka lacum, quem una cum eo longe lateque exploravit, cognovitque minime in Nilum flumen suas aquas dimittere. Anno MDCCCLXXIV in Africam rediit, quumque Victoria-Nyanza lacum detexisset, Ougandae regem visitavit eumque Christianum fecit. Postea ad Nili fontes investigandas perrexit pluraque scientiae acquisivit, donec an. MDCCCLXXXVI notissimam illam ac periculorum plenam expeditionem suscepit, ad Emin Pacha inquirendum eiusque aciem extremam; post quam privatus vixit ad libros de suis itineribus conscribendos unice intentus.

MARIA MAGDALENE.

Vetus apud historicos et sacrorum librorum interpretes est disceptatio, quae tandem haec foemina fuerit; alii enim sororem Marthae et Lazari eam volunt, alii mulierem piissimam fuisse contendunt, quae per Iesum a daemonibus liberata, grati animi fideique causa ubique Christum sequuta fuerit mortique eius adstiterit; sunt denique, neque iidem pauci, quae a foemina peccatrice, cuius nomen in Evangelio (*Luc. VII, 36*) siletur non distinguendam censeant, eam immo unam eamque existitisse autument, quam mulierem a demonum con-
tubernio solutam.

Qui quidem his coniecturis opinionem suam tueri student: Iesus - aiunt - post restitutam filio viduae Nain vitam, urbem ingressus, apud Simonem Pharisaeum cibum degustaturus divertit. Inter haec, malae famae mulier domum ingressa, retro secus Iesum stans, quippe qui iuxta morem mensae accumbebat in lecto, fracto quod secum detulerat alabastro, pretioso unguento pedes perfudit, inde illos osculata, ac lacrimis irrigans, coma tandem capitis deterisit. Eam rem Pharisaeus intuitus, tacitus apud se reputabat, nescire Christum, quamvis se prophetam iactitaret, se a foemina non optima famae contingi. Iesus secreta animi illius rimatus, quae-sivit ab illo ecquid de duobus debitoribus censeret, quorum alteri quingentos denarios, alteri quinquaginta creditor remisisset; uter, inquam, ex illis humanum creditorem plus amaret. Illico Simon reputare se declaravit illum magis bene-volo futurum in creditorem animo, cui maius

debitum condonatum esset. Tunc Iesus amorem in se foeminae extollens, addidit deinde plurima illi crimina se condonare, quod ab illa plurimum diligeretur; cui vero minus remittitur minus amat (1). Tandem conversus ad mulierem: En, ait, peccata tua remissa sunt. - Subsequentem capite S. Lucas narrat Iesum urbes una cum Apostolis evangelicae praedicationis gratia excurrisse, comites vero itineris habuisse foeminas nonnullas, quas immundi spiritus contubernio sive morbis liberaverat, inter quas aderat « Maria, quae vocatur Magdalene, de qua septem daemonia exierant ».

Fatemur quidem deductam huc usque historiam eam non esse, quae ambas hasce foeminas unam eandemque esse liquido demonstrant; sed huic opinioni sustinendae nullum validius argumentum occurrit, neque alia de causa retulimus quam ut traditionem explicaremus, quae tot tantaque christianae artis monumenta edidit, quorum specimen in his Commentarii nostri paginis videre est.

Ut itaque rem aliquo modo absolvamus - desumptum enim consilium scribendi fuit a Mariae Magdalene commemoratione, quam catholica Ecclesia ad diem XXII Iulii mensis constituit -, alia brevi addemus, quae de foemina ipsa ab Evangeliiis traduntur.

Maria Magdalene inter mulieres itinerum Iesu Christi comites pro more Iudaeorum illi ministraturas recensetur. Cum Iesus e Galilaea Hierosolymam postremo venisset, venit una et Magdalene, agentique in cruce spiritum cum Virgine iuxta adfuit, neque antea discessit, quam quum eum sepulcro reconditum vidit; regressura deinde post comparata condiendo cadaveri aromata et requiem sabbati evolutam. Ad auroram igitur Dominicae tres simul mulieres, Magdalene, Maria mater Iacobi, et Salome ad monumentum perrexere. Quum irent, rationem lapidis amovendi ab ostio eiusdem sepulcri inibant, quum subito terram conterriti resurrectionis Dominicae indicium - senserunt (2). Quum ad locum pervenissent, duos angelos nactae sunt, a quibus de resurrectione Christi certiores factae; statimque eius rei nun-

Guidonis Reni tabula Mariam Magdalene meditantem effingens.

(Photographice expresserunt FR. ALINARI, Florentiae).

(1) *LUC.*, VII, 47.(2) *MARC.*, XVI, 1-2; *LUC.*, XXIV, 1-2.

41. Missam votivam alicuius Sancti in Sanctuariis.
42. » *Rorate* celebrandi durante Sacro Adventu.
43. » celebrandi duabus horis ante auroram et post meridiem.
44. Missam celebrandi Feria V in Coena Dñi pro communitate cum Communione Paschali.
45. Officii feriae in aliud commutandi.
46. » recitationem anticipandi in choro.
47. » » ante secundam horam pomeridianam pro aliquo ecclesiastico.
48. Officia concedendi, extendendi, vel supprimendi.
49. Patroni eligendi et approbandi.
50. » » pro universa classe vel universitate.
51. Purificationis B. M. V. festum transferendi cum benedictione candelarum.
52. Pileolum gestandi et vittas ad vulnus in capite tegendum.
53. Portam Ecclesiae contiguam aperiendi.
54. Processionem in festo Corporis Christi transferendi ad horas pomeridianas.
55. Pontificalium usum concedendi Canonici, etc.
56. Rocheto utendi *pro Episcopo Regulari*.
57. Ritus et Caeremonias itemque Libros Liturgicos iuxta praxim adprobandi.
58. SSmum Eucharistiae Sacramentum asservandi ad tempus in Oratorio privato Communitatum et Sanctimonialium.
59. SSmum Eucharistiae Sacramentum asservandi in Oratorio Episcopi.
60. SSmum Eucharistiae Sacramentum deferendi in Civitate capite tecto, galero vel pileo vel pileolo.
61. Vesperas, sine vel cum Completorio, anticipandi ante meridiem in Choro.
62. Erigendi alia Oratoria praeter principale in domibus religiosis, iuxta decretum 4007 Nivernen.

FACULTATES ORDINARIAE

QUAE PER S. R. C. OBTINERI POSSUNT.

1. Altaris portatilis erigendi ante Imagines Beatorum.
2. Abluendi lintamina sacra *pro Sanctimonialibus*.
3. Benedictionem solemnem aquae peragendi in Vigilia Epiphaniae.
4. Benedictionum formulas approbatas adhibendi, quae indigent facultate Apostolica.
5. Benedicendi, speciatim, candelas in honorem S. Ioseph.
6. » cingula, candelas in honorem S. Ioseph.
7. » annulos, candelas in honorem S. Ioseph.
8. » coronas angelicas S. Michaelis.
9. » aquam in honorem S. Ignatii Conf. numismata S. Benedicti Abb.
10. » omnia scapularia.
12. » quatuor scapularia sub unica formula.
13. » parvam imaginem, ad instar scapularis S. Cordis Iesu.
14. Benedicendi nolas.
15. » » non exclusa aqua.
16. » sacras suppellectiles, in quibus sacra unctio non adhibetur.
17. Benedicendi, seu reconciliandi Ecclesias et Coemeteria per Sacerdotem.
18. Benedicendi, seu reconciliandi Ecclesias et Coemeteria per sacerdotem cum aqua a sacerdote benedicta.
19. Benedictiones (Ad) Episcopo reservatas, in quibus sacra unctio non adhibetur, subdelegandi *pro Episcopo*.
20. Benedictionem impertiendi infirmis in honorem S. Annae.
21. Consecrationem (Ad) calicum, patenarum subdelegandi *pro Episcopo*.
22. Consecrationem Altarium per formulam brevem privatum perficiendi.
23. Consecrandi Olea sancta minori Ministrorum numero.

24. Comam adscititiam gerendi.
25. Confessionem sacramentalem in privato oratorio peragendi.
26. Dispensandi a recitanda IX Lectione Officii simplici *pro Monialibus*.
27. Dispensandi quaecumque ecclesiasticam Communitatem instantem ab adiunctis Officio feriali, nempe a Psalmis Poenitentialibus et Gradualibus, nec non ab Officio parvo Beatae Mariae Virginis, et Defunctorum.
28. Festa extendendi ad Dioeceses et Ecclesias.
29. Festorum ritus elevandi ad Dupl. min.
30. » » reducendi a duplici minor. ad inferiorem ritum.
31. Functiones hebdomadae maioris peragendi in Oratoriis Sanctimonialium, Religiosorum, etc.
32. Functiones supradictas et similes celebrandi, adhibito Memoriali Benedicti XIII, in Ecclesiis et Oratoriis praesertim Sanctimonialium, Religiosorum etc.
33. Imagines detegendi tempore Passionis.
34. Indumentorum usum ex lana vel gossypio confectorum permittendi, donec consumuntur.
35. Matutini privatam recitationem anticipandi.
36. Missam celebrandi nocte Nativitatis Domini *pro Oratoriis privatis et pro Oratoriis Sanctimonialium, vel Communitatum*.
37. Missas votivas omnes celebrandi *pro caecutiente*.
38. » » » *pro caeco*.
39. » proprias celebrandi in Triduo.
40. » » aliqua die, praesertim *pro Sacerdote novensili*.
41. Missam propriam celebrandi in Oratorio etiam privato.
42. Missas plures celebrandi in Oratorio privato (ter in anno).
43. Missas plures celebrandi in Oratorio privato die Titularis.
44. Missas plures in Oratorio privato occasione infirmitatis Indultariorum.
45. Missam celebrandi in mari.
46. » » in carcere.
47. » Votivam B. M. V. vel alicuius Sancti etc., in Sanctuariis *pro Sacerdotibus peregrinis, aut ducibus peregrinorum*.
48. Missam Votivam Passionis in Hebdomada Maiori.
49. Missam de Requie pluries in hebdomada pro Ecclesiis cum cantu.
50. Missam de Requie lectam ad nuncium mortis.
51. » una hora ante auroram et post meridiem.
52. Missam Feria V in Coena Domini *pro Sacerdote*.
53. Missam cantatam absque Ministris cum thurificatione.
54. Missam solemnem nec non Missas lectas proprias occasione festivitatis extrinsecae alicuius Sancti, vel Beati vel Mysteriorum iuxta praxim.
55. Missam solemnem de Communi, ubi asservatur Corpus alicuius Sancti Martyris nominis proprii.
56. Missas lectas celebrandi de Communi, ut supra.
57. Officii divini recitandi et Missae peragendae iuxta Calendarium propriae Religionis *pro Regularibus, qui eiusdem Religionis habitu, iuxta de causa, dimisso, in statu saeculari versantur*, usque dum residentiali aliquo Beneficio non provideantur.
58. Officii Divini recitationem commutandi [et dispensandi].
59. Officii recitationem anticipandi.
60. Officia transferendi.
61. Oleum sanctum adhibendi ab anno benedictum.
62. Oratorium privatum erigendi tum domi tum ruri, *pro Sacerdotibus infirmis*.
63. Oratorium, ut supra, cum adimplemento praeepti, exceptis diebus solemnioribus, pro cohabitantibus.
64. Oratorium, ut supra, *pro altero Sacerdote*, impedito Sacerdote indultario.
65. Oratoria privata erigendi in Coemeteriis tum ad familias tum ad Communitates spectantia.
66. Paramenta caerulei coloris permittendi in Missa de Festo aut votiva Immaculae Conceptionis Beatae Mariae Virginis *pro regno Hispanico et regionibus nunc vel olim eidem subiectis*.

67. SSmum Eucharistiae Sacramentum asservandi sub consuetis clausulis in Ecclesiis non Parochialibus, Oratoriis publicis et semipublicis.

68. SSmum Eucharistiae Sacramentum asservandi cum dispensatione a quotidiana Missae celebratione, iuxta praxim.

69. SSmum Sacramentum distribuendi in Oratorio privato, excepto Paschate.

70. SSmum Sacramentum deferendi, capite tecto galero, pileo, vel pileolo, *extra civitatem*.

71. SSmum Sacramentum exponendi in forma XL Horarum, cum dispensatione ab oris nocturnis.

72. Extensiones Officiorum et Missarum propriarum et adprobatarum.

73. Evehendi festa ad ritum duplicem maiorem.

74. Satisfaciendi praeepto audiendi Sacrum in Oratoriis privatis:

a) Pro personis cohabitantibus; b) Pro hospitibus; c) Pro consanguineis et affinibus.

75. Altera Missa in Oratoriis privatis:

a) Pro unico Sacerdote hospite; b) Sexies per annum.

76. Privatam Matutini cum Laudibus recitationem anticipandi pridie ab hora prima post mer. cum aliqua rationabili causa.

77. Altera Missa in Oratorio privato, quoties Indultarii ad S. Synaxim accedunt.

78. Missa in Oratorio privato solemnioribus diebus.

79. Missa in Oratorio privato diebus festis Assumptionis et S. Patroni.

80. Ut commensales et Coloni satisfacere valeant praeepto Sacri audiendi, Missae adstando in Oratorio privato.

Ex Audientia SSmi, die 7 Septembris 1903.

Praedictae facultates a SSmo Dño Nostro Pio Papa X ea lege munitae sunt, qua nec immutari nec augeri, absque Summi Pontificis venia, unquam possint; deque legis ipsius custodia S. R. C. Secretarii et Substituti conscientia omnino oneretur.

S. Card. CREMONI, Praefectus.

L. ✠ S.

† D. PANICI, Archiep. Laodicea, Secretarius.

ACTA PONTIFICIA.

Litterae de mandato SSmi. a Cardinali publicis Catholicas Ecclesiae negotiis praeposito ad omnes Episcopos missae de Ecclesiae legibus in unum redigendis.

Illm̃e ac Revm̃e Domine,

Pergratum mihi est Amplitudini Tuae mittere Litteras, quas Beatissimus Pater nuper Motu proprio edidit de Ecclesiae legibus in unum redigendis.

Ad normam autem tertiae ipsarum paragraphi, inter Consultores a Patribus Cardinalibus, Pontifice probante, hic Romae commorantes, adnumerati sunt, quibus alii postea adiunguntur... (1).

Cum autem, ut in quarta paragrapho edicatur, ea Sanctitatis Suae mens sit, ut universus Episcopatus in gravissimum hoc opus, quod totius catholicae Ecclesiae bonum utilitatemque summopere spectat, concurrat atque conspiret, idcirco Beatissimus Pater mandat, ut singuli Archiepiscopi, auditis Suffraganeis suis aliisque, si qui sint, Ordinarii qui Synodo Provinciali interesse deberent, quamprimum, idest non ultra quatuor menses a receptis his Litteris, huic Sanctae Sedi paucis referant, an et quanam in vigenti iure canonico, sua eorumque sententia, immutatione vel emendatione aliqua prae ceteris indigeant.

Insuper Summus Pontifex singularum nationum Episcopis facultatem tribuit ut unum vel alium virum sacrorum canonum ac theologiae scientia praestantem, ab eisdem Episcopis electum, atque ipsorum sumptibus alendum, Romam mittant, qui Consultorum coetui adscribi possit. Quod si eis magis libuerit,

(1) Sequuntur nomina eorum qui primi inter Consultores relati sunt. Nos in fasc. V, an. VII, pag. 89, cum aliis postea electis dedimus.

In Austria de Balcanicis rebus in legislatorum coetu Golucowski administer optime dixit, obtestatus nullimode Austrorum esse in animo aliena iura minuire, eaque praesertim, quibus Itali peculiari modo timent.

In Gallia vehemens disceptatio habita est ob delictum de quo Aemilii Combesii filius accusatur: perculatum dicimus pecuniasque repetundas in Carthusianorum monachorum auxilium. Combesius vero quaestores ex legatis populorum ut ad rem illustrandam deligerentur ipse petiit.

In Iberia de Mauritanicis rebus coram populi legatis disceptatum est, atque de foedere cum Gallis ad rem constituto, quod tamen nulla ex parte Ibericis iuribus gestores reipublicae assenserunt obnoxium.

In Italia expensarum ratio producitur.

PER ORBEM.

Gravissimum quod recentes dies infortunium obscuraverit illud puto ab Americanis invenibus obitum, qui *Slocum General* navigium, ludorum causa studiorumque ut anxietatibus ad tempus valedicerent ac natandi ad honestam voluptatem se darent, conscenderant. Duxerant immo eos magistri Germanico genere Sancti Marci ex schola Neoboracensi; duxerant ad orientalem maris ripam (*East River*) ut alumnos suos felici recreatione solarentur. At vix ac medio in mari navis fuit, eius repente in carina tale exarsit incendium, ut nulla fistula aquatica, nullo nautarum conatu neque cohiberi neque restingui valuerit. Tristissimum equidem fatum! Hinc instat ignis, inde fluctus navem obsident; in cassum in sedandam vulcani rabiem opera incumbunt; nam ipse pons, in media navi nitiis viatoribus oppressus pondere, disrumpitur inque subiectam aquarum amplitudinem misellos adolescentes demittit. Multi in aquas ipso salutis instinctu prosiluerunt, alii contra urgente flamma absumuntur. Cadavera quingenta usque in litus proiecta sunt; plura quae fluctus non hausit ignis voravit.

Similia ut persequar, Anglorum militum recolam sortem, qui prope Corsicae oras, missiliariis naviculis *Stag* atque *Bat* iter faciebant. Alia enim scapha alii dum occurrit, hanc percussio lateris culmine percutit atque confodit. Inde fluctus liberam viam sibi faciunt, suoque pondere brevi naviculam omnem demergunt militesque eius, ballistarios plerosque, nece subitanea interimunt.

Oh quam meliorem profecto nacti sunt sortem contubernales eorum, qui, Latii nostri ad litus appulsi, Urbem lustratum venere, quique, suis comitantibus navarchis Pium ipsum X patrem amantissimum videre, atque consalutare potuerunt. Quingenti hi fuere, ducesque erant eorum et centuriones tum navarchae tum ballistarii, ipseque classis praefectus, qui peculiari honore seorsim est a Pontifice exceptus. Reliqui in Vaticanum templum publicis precibus primum operam dedere; mox in palatium ascendentes, per ambulacra dispositi Pontificem expectarunt. Qui statuta hora ecce advenit, omnes adloquitur, praebet unicuique dexteram osculandam. Quum vident plaudunt nautae Pontifici venerando, qui eos ad fidem et vir-

tutem benigne hortatur. Postremo parata ipsas ad Vaticanas aedes mensa est, ad quam discubuerunt, iterumque inter procula festivo ore patrem dulcissimum consalutarunt.

Naufragos non recolam, qui Congensi in terra Alberti lacus aquis demersi sunt. Ducenti erant milites, Congensi reipublicae servientes, Aramque italum centurionem et alterum a centurione ex Belgis praefectos habebant. Dumque ad imperatam sibi stationem per infidos fluctus properant, oborta tempestas naves submergit, milites vita privat.

Iamque pedestria ad itinera tutiore, ut puto, consilio nos convertamus, licet quotannis ferrearum vehum citissimus cursus magis magisque augeatur et stimulis novis celerrimus fiat. Certant enim indesinenter de velocitate gentes, victoriaque currentium heic vel illic nullo interrupto tempore celebratur. Nostris vero diebus omnium velocissimos currus admirata est *Great Western* anglica via, quae Plymouth ex moenibus Londinum ducit. Millibus passuum ducentis et quinquaginta via producit, quam, nihilominus, tribus vix horis cum dimidio vehes Anglicae dimensae sunt. Ad proximum annum augendam quoque hanc velocitatem periti viri praedicant, ita ut et quinquaginta usque millia passuum unius vix horae spatio vincat et praetergrediatur.

Quod autem est a Gordonio Bennetio praemium velociter currentibus constitutum Therys Gallus cursor in ipsa Saalburgensi urbe lucratus est, qui statutam viam vix quinque horarum spatio mediaque insuper hora confecit. Germanus post eum Ienazius venit, qui sex horis eandem viam superavit. Vehibus sua sponte currentibus hi decertabant. Quod vero ipsa in victoria fuit laetissimum Zigenius dynasta cavit Gallus, qui suorum civium sodalicio ab iis vehibus nuncupato praestit. Hic enim, nullam repetens veteris odii memoriam, ad ipsum Vilhelmum Caesarem certamini adstantem venit, eumque non modo gratias agens ob humanissimum hospitium consalutavit, sed ovantibus vocibus eius nomen suis non minus quam ceteris adstantibus adclamandum proposuit.

Verum paucis ante diebus ipse Caesar Saarbruchensi in urbe, prope Lotharingiae fines, ubi supremo Gallorum Germanorumque bello, prima pugna fuit, Vilhelmi avi sui positum signum quum augurali concione detexisset, vehementibus verbis Germanicas victorias recoluit, urbemque proximam Metensem commemoravit, quam avi milites occupavere et Germanicam fecerunt. Quae inter plane, quamvis de pace dixerit, de bello tamen, tacite quodammodo, dixisse visus est, tum Gallis tum reliquis aemulis monita praebens, qui Germanicam pacem audacia sua vel imprudentia perturbare audeant.

VARIA.

Formicarum servitus.

Servitus non ea est, quae unice in hominum societate viguerit; inter beluas quoque exstat, inter formicas praesertim. Formicae enim rubrae ceterarum

formicarum agmina aggrediuntur iunioresque captivas sibi reddunt, iisque munera committunt aedificandi domum, eiusque munditiam curandi, aliaque efficiendi, quae communitati necessaria fiant. Sed formicae victores suae ipsius gloriae brevi luunt: poenas relictas enim servis recens natorum cura et cibi comparandi diligentia, maximam partem naturae suae amittunt, habitusque domestici, industriae artes, ipsaeque mandibulae hebetes fiunt, ita ut post aliquod tempus, bellandi impotes, vicissim servae a servis redantur. Si vera sunt exposita...

Subaqueae linternes.

Argumentum ex ipsa antiquitate ad nos devenit; Aristoteles enim ipse de navi quadam subaquea loquitur suo tempore adhibita, in quam aer ad spirandum immitteretur. Alexander etiam cognomine Magnus dicitur huiusmodi machinis usus esse, ac Plinius cymbam similem descripsit. Saeculo p. c. xvi Olans Magnus, Upsalae episcopus, narravit in Groenlandia pyratas quosdam suis diebus vivere, scaphis coriaceis munitis, quibus sub aqua veherentur; imo mirabilium harum navicularum duas sese vidisse testatur. Insequenti saeculo Veneti pariter et Batavi traditiones historiarum earum abnormium vulgavit, quas Iulius ille Verne haereditate accepit ut nostrae pueritiae commenticiis fabulis laetitiam procuraret, desiderium inficiens ut earum ad usus quotidianos applicatio nostrae senectutis animos sublimet.

AENIGMATA

a I. B. PRESENTI proposita.

Una mihi est tantum vocalis, consona bina:
vocalis mutat, consona bina manet.

E Martem sequitur, sequitur super aequora nantes,
ingrediturque domos, ingrediturque casas.

I candet dum tristes hiems, dum frigidus annus;
vere tamen mollis solvit, instar aquae.

O ruit ut sese mergit sol aureus undis:
nec mora, iam somnus corpora fessa levat.

U tendit ramos virides et conserit umbras,
quum nova fert annus munera, Bacche tibi.

Ex sociis, qui aenigmatum interpretationem ad Commentarii moderatorem miserint intra menses duos, unus, sortitus, gratis accipiet PETRI ANGELINI opus, cui titulus:
DE PORTIS ET NUMERIS LATINIS.

Aenigmata an. VII, n. IV proposita his respondent:

1) Fucus; 2) Vena, Verna.

Ea rite soluta miserunt:

D. Le Provost, *Briceen*. — Hermes Gini, *Aquis Taurinis*. — Car. Stegmüller, *Sabaria*. — F. Arneri, *Mediolano*. — E. Müller, *Berolino*. — Petrus Tergestinus. — Ferd. Ferrari, *Guastalla*. — Senior Astensis. — Andr. Pápay, *Prušina*. — M. Kohlsdorfer S. I., *Chyevia*. — Ios. Walter, *Neo Eboraco*. — Prince. Gordon, *Mancunia*. — Fr. Szymanski, *Niestronno*. — Petr. Garrone, *Pessana ad Verellas*. — Call. Amalberti, *Albio Intemelio*. — E. Burg, *Argentorato*. — Th. Questa, *Sustineo ad Verellas*. — Aug. Paul, *Brasovia*. — Alois. Cappelli, *Senis*. — A. Libani, *Civitanova Picena*. — Lad. Lnd. Podobinski, *Cracovia*. — Gail Schenz, *Ratisbona*. — Cam. Strasschill, O. F. M., *Villaco*. — Aem. Guchwind S. P., *Praga*. — S. Merky, *Bellemagny*. — Zvirzina par., *Lohnau*. — Am. Robert, *Marleville in Canada*. — Seminarium Vicense. — Civis Romanus, *Bremerhaven*. — F. Skiba, *Brestau*. — Nic. Malyniak, *Krasieczyn*. — Georg. Narjevski, *Lubovp*. — Felix Dacomo, *Alba*. — Petr. Becker, *Gedenhausen*. — Alois. Battisti, *Maraula*. — Aug. Parrado, *Vallisoletto*. — I. B. Presenti, *Sedrina ad Bergomum*. — Aug. Scriban, *Buzau*. — Io. Giambonini, *Pollegio*. — Henr. Tarallo; V. Starace *Neapoli*. — Alex. P. Gest, *Lambertville*. — Cos. Cerasuoli, *Aesernia*. — Gust. Grunes, *Nikolsburgo*. — Andr. Haberl, *Moedting*. — Coll. Scholarum *Piarum Stellae*. — Mich. Vidal, *Palma in insula Mutoria*. — G. Becker, *Puteolange*. — Alois. Berthe, *Nicea ad Varum*. — Iac. Bertran, *Figueritis*.

Sortitum est praemium:

SEMINARIUM VICENSE,

ad quod missa est Io. BAPTISTA FRANCENSI comedia, latinis versibus scripta; cui titulus:

SATURIO.

Sponsor: IOANNES BAPTISTA CIAMPI, iurisperitus.

ROMAN — Ex officina Paoli Phil. Caggiani.

poterunt item Episcopi singularum nationum unum ex illis designare, qui iam a Patribus Cardinalibus Consultores, ut supra, electi sint, eique sua desideria transmittere cum Consultorum coetu communicanda; vel etiam aliquem e sua natione nominare, qui, licet extra Urbem commorans, per epistolas Consultoribus adiutricem operam aliqua ratione praestet. Ut igitur huiusmodi Beatissimi Patris iussa perficiantur, singuli Archiepiscopi consilia conferant tum primum cum suis Suffraganeis aliisque Ordinariis, si qui sint, qui Concilio Provinciali interesse deberent, tum postea cum ceteris Archiepiscopis eiusdem nationis, ut quam citius Sancta Sedes certior reddatur quid hac de re communi consensu statutum fuerit.

Dum haec Tibi nuntio, interim praecipuae erga Te existimationis meae sensus testor, meque profiteor Amplitudini tuae

Romae, die xxv Martii mcmiv.

Addictissimum
R. Card. MERRY DEL VAL.

DIARIUM VATICANUM.

(Die xxi mens. Maii. - d. xx mens. Iunii. mcccciv.)

Coram SSmo. admissiones.

Inter clariores viros apud Pontificem admissos peculiariter nota digni sunt iuxta admissionis diem: excellentissimus vir Antoninus Salviati, Dux Urbanus, etque familia; p. Pius Mayer, Ordinis Carmelitarum antiquioris observantiae prior generalis; sorores e Congreg. S. Annae ad inferiorem Americam propagandae Christianae Fidei gratia profecturae, p. Idebrandus d'Hemptine, Ordinis S. Benedicti primus abbas; p. Bernardinus Balsani, praepositus gaudiis «Instituti e Caritate»; magistri ac discipuli collegii Nazareni de Urbe; Nicolaus Szecseny de Temerin, Comes, Austrorum Hungarorumque Imperii plenae potestatis legatus extraordinarius; p. Bernardus M. a Iesu, Congreg. Cleric. Reg. S. Pauli Apostoli et Passionis D. N. Iesu Christi praepositus gaudiis; magistri ac discipuli litterarii huiusmodi nomen ab Angelo Mai Cardinali desumptum; eximiae Princeps Urbanus Piombino eiusque familia; societas Urbana a B. Virgine de Monte Carmelo in regione trans Tiberim constituta; collegium operariorum ad S. Priscas de Urbe; p. Mathias Raus, Congreg. SS. Redemptoris rector maximus; nobilis vir Rodulfus Coronini-Cronberg, Austro-Hungaricae legationis apud Apostolicam Sedem consiliarius; Urbanum Institutum puellarum, cui nomen a *Caecilia Agnes*; sorores et alumnae Congreg. e Divina Providentia de Urbe; Maria Theresia Ledóchowska coadjutrix, rector generalis sodalitat. S. Petri Claver; primaria societas catholica operariorum in Urbe constituta ad xiv milia hominum numerum; Ioannes Baptista Scalerini, episcopus Placentinus, coram adduceas manum Missionariorum et Sororum ad Brasiliam et Italiam emigratis adstant profecturam; clarissimi viri Fridericus Melotti, medicus Bononiensis, et Ernestus Solomann-Castelli pictor Dresden.; eximiae vir Ludovicus Piavi, Patriarcha Hierosolymitanus una cum manu legatorum ex Pontificio Ordine S. Sepulchri; catholici nautae ex Anglorum classi ad Centumcellas appulsi; Gallici Hispanique peregrini ex «Terra Sancta» reduces; Romana societas de Catholica Fide tuenda; eximi viri Bruno Chaves et Oliveira, Brasilienses legati.

Pontificiae electiones.

— Franciscus Paulus Epifani, Brundisii vic. gen., in collegium Protonotariorum Apostolicorum adseclitur.

— Inter Urbanos antistites recensentur Fridericus Catani et Ubustus Fiodo.

— Seraphinus a Collepardo ex Ordine Min. S. Francisci Capulorum in consilium S. Congreg. de Propaganda Fide adlegitur ad res Orientis moderandas.

Varia.

In aedibus Vaticanis coram SSmo decreta edita sunt: a) ut tuto procedi possit ad canonizationem;

b. Alexandri Sauli, episcopi Papiensis ex Cong. Cleric. Reg. S. Pauli Apostoli, vulgo *Barnabitarum*; b) ut tuto procedi possit ad beatificationem VV. SS. Dei Agathangeli et Cassiani ex Ordine Capulorum S. Francisci in odium Fidei interemptorum; c) de miraculis propositis ad beatificationem V. S. Dei Gasparis Del Bufalo, sacerdotis romani, canonici Marcianae basilicae et Congregationis Missionariorum Pretiosissimi Sanguinis D. N. I. C. conditoris. — De eodem viro post aliquot dies S. Ritu Congregatio disceptavit an tuto procedi posset ad beatificationem. Pariter ipsa S. C. perpendit de duobus miraculis quae a Deo patrata feruntur intercedente V. S. D. Stephano Bellesini, ex Ordine Eremitarum S. Augustini, Praenestinae dioecesis paroco.

— Die x mens. Iunii in aula Clementina ad Vaticanum habita est coram SSmo disputatio theologica ab alumnis athenaei apud Pont. Seminarium Romanum constituti. Proposita argumenta tuiti sunt rr. dd. Aloisius Tonetti Ferentinensis e Pont. Sem. Piano; Adolphus Braccini Pisanus e Pia Domo filiorum Mariae Immaculae; Guilelmus Carezzi e Collegio Cerasolio in Seminario Romano. Obiecerunt clarissimi viri Hermannus Van Laak e S. I. doctor in athenaeo Gregoriano; Laurentius Ianssens ex Ordine S. Benedicti, doctor in collegio S. Anselmi de Urbe; Hermes Binzecher, academiae theologiae a secretis; Alexius Lepicier ex Ordine Serv. B. M. V. doctor in Urbano collegio de Propaganda fide; Aloisius Chiezza, doctor ibidem; Aloisius Lazzareschi, archiepiscopus Iconiensis. Moderatores denique fuere rmi doctores Iulius Serafini, Riccardus Taparelli, Iosephus Vizzini.

— Pontificiae litterae vulgatae sunt ad Eminentissimum Cardinalem Urbis Vicarium missae die v superioris mens. Maii, quibus certae regulae constituuntur de institutione, studiis, moribus et comprobatione iuvenum sacerdotum Romae appetentium.

ANNALES.

Iaponicum bellum.

Iaponicum bellum cruenta fortuna progreditur. Liao-Tung in provincia novissimae pugnae pugnatæ sunt, ubi, post partas Kuroki atque Oku ducibus victorias, Nozu dux eandem vicissim gloriam sibi quaesivit. Qui quum cum exercitu suo in provinciam appulisset, Stachelbergio Russico imperatori ad Arthurum portum properanti, ut ferret obsessis auxilia, occurrit. Inter utrumque igitur Idibus Iuniis Wa-fan-ku ad locum certatum est, ac, quamvis Russi milites acerrime hostium impetum sustinuerint, tamen, aliquando fracta virtus fuit maiori vi atque virtute. Ingens ex proelio clades relata utrinque, quod ad biduum perductum est. Arrisit tamen Iaponis victoria, qui captivos ex hostibus trecentos coeperunt, tormenta bellica complurima abstulerunt. Haec in terra gesta. In mari vero Skrydlofus, Russorum navarchus, Wladivostochio ex portu depopulaturus hostium litora exivit, nebulisque iuvantibus, rates eorum tres magna militum manu oneratas in Coreano fretu inopinato adortus submersit.

★

Balcenici motus.

In Europa quos pertinuimus Balcenici motus silere hactenus non sine salubri consilio videntur. Ceterum Macedonici illi vigiles magis magisque in dies instruuntur atque ad cohibendas seditiones, duce Georgio italo imperatore, arma parant. Quod placuit profecto maxime Turcarum praesidi Hilmi, qui vehementer cum advenarum centurionibus de custodita pace po-

puli gratulatus est. Eam ob rem nemo iam est, qui de redintegranda seditione cogitet, quaeque forte in Thessalico ferreo itinere a scelesto quodam homine in vehes ferreas sunt ignita pulverem pertentata, minus, quam assueverant, animos hominum movent.

★

Armeniorum caedes.

Armeniorum interea renovantur caedes. Armenis enim ducibus suadentibus, Vannensi atque Sassonnensi in regione incendia seditionum iterum flagrant. Turcarum itaque copiae ad cohibendos fideles missae, quae maxima rabie suum munus explevere. Centeni igitur fideles caesi, ceteraque huiusmodi, ut iam consuevit, late innovata sunt. Nostrarum gentium legati quo validius potuerunt suam auctoritatem sollicito animo ad pacem componendam interponere; perarduum vero consilium videtur; Turcae enim novas leges condere pro Armenis renunt, nisi Macedonicae ante res componantur.

★

Thibetanæ pugnae.

Thibetana Anglorum exploratio difficilem fortunam experitur. Nam de militibus, quibus Yough tribunus praest, diu nimis fatum ignoratur. Siquidem Thibetani incolae vias, quae Siculum ad urbem ducunt, ipsi occupare nunciisque omnibus iter intercluserunt; quomobrem nova ut auxilia supermittantur quam maxime in dies fortuna urget.

★

Brasiliæ contentiones.

In America meridionali maximi momenti minae exortae sunt de bello inter Peruvianos et Brasilienses. Horum milites immo per Amazonum flumen nonnullas rates coeperunt onerarias armis commeatibusque refertas, quae ad hostes afferebantur. Verum utriusque populi legati haud perarduum credunt fore ut, renovata discordia de finibus inter utraque gentis terras constituendis, amico foedere praeficiatur, ut non semel hactenus iam contigit similia iurgia componi; quod latinis illis gentibus saluberrimum consilium sit.

★

Uruguayana et Argentinensis seditio.

In Uruguayensi republica seditio innovata flagrat inter factiones, quae, uti solent, de potiundo imperio contendunt; sed iam et ibi optima praevaluisse consilia apparet de componenda iterum pace deque privatis odiis pro publico bono magis magisque lucrando dimittendis.

In Aloisiana denique Argentinensi provincia similia, malo fato, seditio exarsit, ipseque praeses perduellium copiis captivus factus est. At missus celeriter exercitus huiusmodi perturbationis omnem reliquiam fudit.

PUBLICI PER ORBEM COETUS LEGIBUS FERENDIS.

IN Anglia coram municipum coetu de Anglorum Russorumque foedere illius persimili, quod mox cum Gallis ictum est, administri nuncium dederunt. Coream peninsulam pariter declararunt a Iaponicorum ditione quasi liberam sibi adhuc haberi.